

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 3T/15/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7911010055
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kurečko
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2019:7911010055.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Kurečka a prísediacich MVDr. Jána Stahorského a Jána Babiča na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.3.2019 v Trebišove takto

r o z h o d o l :

C.je vinný, že

- ako konateľ spoločnosti X. v období roku 2009 odpredal:

1/ spoločnosti MOVYX, s.r.o., so sídlom SNP 402/2, Myjava dňa 12.10.2009 tovar ryža guľatozrná, balenie 1 kg, v množstve 2376 kg (3 palety) v hodnote 1.428,46 € bez DPH a dňa 18.11.2009 tovar ryža guľatozrná, balenie 1 kg, v množstve 2376 kg (3 palety) v hodnote 1.428,50 € bez DPH, spolu v hodnote 2.856,96 €,

2/ spoločnosti JUMIX, s.r.o., so sídlom M.R.Štefánika 565/12, Rajecké Teplice dňa 16.9.2009 tovar olej Baliol, balenie 10 litrov, v počte 96 ks, teda 960 litrov (2 palety) v hodnote 729,75 € bez DPH a dňa 29.9.2009 tovar olej Baliol, balenie 10 litrov, v počte 48 ks, teda 480 litrov (1 paleta) v hodnote 364,88 € bez DPH, spolu v hodnote 1.094,63 €,

3/ spoločnosti DMJ MARKET, s.r.o., so sídlom Budovateľská 1288, Vranov nad Topľou dňa 2.2.2009 tovar olej Baliol, 5 litrové balenie, 160 ks, čiže 800 litrov (2 palety) v hodnote 734,40 € bez DPH, dňa 4.3.2009 tovar olej Baliol, 5 litrové balenie, 80 ks, čiže 400 litrov (1 paleta) v hodnote 344,95 € bez DPH, dňa 19.3.2009 tovar olej Baliol, 5 litrové balenie, 160 ks čiže 800 litrov (2 palety) v hodnote 689,90 € bez DPH, dňa 8.4.2009 olej Baliol, 5 litrové balenie, 160 ks, čiže 800 litrov (2 palety) v hodnote 636,80 € bez DPH a dňa 14.5.2009 tovar olej Baliol, 5 litrové balenie 80 ks, čiže 400 litrov (1 paleta) v hodnote 318,40 € bez DPH, spolu v hodnote 2.724,45 €,

4/ T. dňa 25.3.2009 tovar olej Baliol 10 litrový 720 ks, čiže 7200 litrov (15 paliet) v hodnote 5.855,40 € bez DPH, dňa 20.4.2009 tovar olej Baliol 10 litrový 192 ks, čiže 1920 litrov (4 palety) v hodnote 1.465,84 € bez DPH, dňa 12.5.2009 tovar olej Baliol 10 litrový 192 ks, čiže 1920 litrov (4 palety) v hodnote 2136,30 € bez DPH, dňa 25.5.2009 tovar olej Baliol 10 litrový 576 ks, čiže 5760 litrov (12 paliet) v hodnote 5.094,31 € bez DPH, dňa 28.5.2009 tovar ryža guľatá balenie 1 kg 792 kg (1 paleta) v hodnote 696,72 € bez DPH, dňa 8.6.2009 tovar olej Baliol 10 litrový 240 ks, čiže 2400 litrov (5 paliet) v hodnote 1.904 € bez DPH, dňa 22.6.2009 tovar olej Baliol 10 litrový 576 ks, čiže 5760 litrov (12 paliet) v hodnote 4.569,64 € bez DPH, dňa 8.7.2009 tovar ryža guľatá balenie 1 kg 792 kg (1 paleta) v hodnote 680,97 € bez DPH, dňa 27.7.2009 tovar ryža guľatá balenie 1 kg 792 kg (1 paleta) v hodnote 680,97 € bez DPH a dňa 16.9.2009 tovar olej Baliol 10 litrový 96 ks, čiže 960 litrov (2 palety) v hodnote 1.371,67 € bez DPH, spolu 24.455,81 €,

5/ neznámemu odberateľovi cukor kryštálový 744 kg - 1kg balenie, v celkovej hodnote 449,52 €,

- kde časť získanej finančnej hotovosti z týchto predajov nevložil do pokladnice ani na bankové účty spoločnosti X. ale ju použil pre vlastnú potrebu, čím takto svojím konaním spôsobil škodu spoločnosti X.o výške 31.581,37 €, t e d a

prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu, čím s p á c h a l

pokračovací zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 213 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona (§ 36 písm. j/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona), § 39 ods. 1 Tr. zákona a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd s ú h r n ý trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona súd výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd z r u š u j e výrok o treste zo skoršieho rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 14.9.2017 sp.zn. 3T/110/2016, ktorým bol obžalovanému pre prečin nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 ods. 1 Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, ako aj výrok o treste zo skoršieho rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 5.5.2016 sp.zn. 7T/65/2015, ktorým bol obžalovanému pre prečin nezaplatenia dane a poisťného podľa § 278 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov.

Podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku o s l o b o d z u j e obžalovaného IB., spod obžaloby prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- spoločnosti AB - SLOVAGRO, s.r.o., so sídlom Železničná 114/23, Čierna nad Tisou dňa 1.7.2009 odpredal olej Baliol, balenie 10 litrové v počte 384 ks, čiže 3840 litrov (8 paliet) v hodnote 3.129,60 € bez DPH a dňa 9.7.2009 tovar olej Baliol 10 litrový v množstve 912 ks (19 paliet) v hodnote 7.432,80 € bez DPH, spolu v hodnote 10.562,40 €,

- kde časť získanej finančnej hotovosti z tohto predaja nevložil do pokladnice ani na bankové účty spoločnosti BALIMA, spol. s.r.o. Trebišov, ale ju použil pre vlastnú potrebu,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Súd po zrušení predchádzajúceho oslobodzujúceho rozsudku (uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 26.6.2018 sp.zn. 4To/8/2018) doplnil dokazovanie výsluchom znalkyne, výsluchom svedkov a listinnými dôkazmi, na základe čoho zistil nasledovné:

Znalkyňa Doc. Ing. Anna Bánociová, PhD. sa na hlavnom pojednávaní vyjadrila k obsahu svojho znaleckého posudku a v nadväznosti na skutočnosti, ktoré vyplynuli z výsluchu svedka IB., aj k systému takzvanému opakovaného plnenia v spoločnosti BALIMA. Z jej výpovede vyplynulo, že výsledkom jej znaleckého skúmania bolo, že dodacie listy spoločnosti BALIMA, ktoré jej boli predložené k znaleckému skúmaniu, hľadala v účtovnej dokumentácii spoločnosti a zistila, že ani v jednom prípade vystavených dodacích listov, ktoré boli vyhotovené ručne, nebola v dodacom liste odberateľovi vystavená faktúra

na dodaný tovar. Znalčka preskúmala všetky predložené doklady a hľadala v zmysle predložených dodacích listov faktúry od odberateľov, pre ktorých boli vystavené tieto dodacie listy a na predložených faktúrach hľadala, či je vyfakturovaný druh tovaru a také množstvo, aké je uvedené na dodacích listoch vypisovaných ručne. Skúmala výdaj tovaru zo skladu dva dni pred dátumom uvedeným na dodacom liste vrátane dňa, kedy bol dodací list vystavený a následne skúmala úhradu vystavených faktúr do konca roka 2009. V predložených dokladoch nenašla faktúry za dodávky tovarov, na ktoré boli vystavené ručne vypísané dodacie listy, a preto na základe zistených skutočností v posudku konštatovala, že spoločnosť BALIMA v roku 2009 nezaúčtovala výdaj tovaru zo skladu a zároveň nevystavila faktúry a zároveň ani neprijala faktúry do účtovníctva za dodaný tovar, ktorý bol realizovaný formou ručne vypisovaných dodacích listov, kde uvádza všetkých šiestich odberateľov v súhrnnej sume 42.143,77 Eur bez DPH.

Pokiaľ ide o výpoveď svedka N. a opakované zdaniteľné plnenie, tak pri skúmaní účtovných dokladov spoločnosti BALIMA sa v celom roku 2009 nestretla ani s jednou faktúrou, ktorá by mala označenie súhrnná faktúra opakovaného zdaniteľného plnenia. Všetky faktúry, ktoré jej boli predložené, sú klasické faktúry a v prevažnej miere s dodacím listom z toho istého dňa, pričom niektoré faktúry neobsahovali dodacie listy, ale na faktúre bolo uvedené, že faktúra zároveň slúži ako dodací list. Pri každej faktúre, ktorú preskúmala, bolo uvedené číslo dodacieho listu a tento dodací list bol spracovaný elektronickou formou a bol súčasťou, čiže prílohou tejto faktúry. Na základe uvedeného konštatovala, že na tovary uvedené na dodacích listoch vystavených ručne neboli vyhotovené faktúry, a tieto ani neboli prijaté v účtovníctve. V zmysle vtedy platného zákona daňová povinnosť vzniká vo všeobecnosti dňom dodania tovaru, pričom dňom dodania tovaru je deň, kedy kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako s vlastným. Ďalej zákon uvádza, že za čiastkové alebo opakované plnenie sa považuje také dodanie tovaru, ktoré predstavuje časť celkového plnenia, na ktoré je uzavretá zmluva, za opakované dodanie tovaru sa považuje dodanie rovnakého druhu tovaru v opakovaných dohodnutých lehotách. Ak je platba prijatá pred dodaním tovaru, vzniká daňová povinnosť z prijatej platby dňom prijatia platby. Vo všeobecnosti to znamená, že pri opakovanom zdaniteľnom plnení by malo ísť o dodávky rovnakého druhu v dohodnutých lehotách, čiže by sa malo jednať o určitú pravidelnosť. Z predložených dokladov a zo skúmaných dodacích listov, ktoré jej boli predložené k vypracovaniu posudku, znalčka opakované plnenie nezistila. Podľa jej názoru v prípade spoločnosti BALIMA sa nejednalo o opakované zdaniteľné plnenie, pretože nie sú naplnené podmienky opakovaného zdaniteľného plnenia, keďže išlo o dodávky v priebehu celého roka, podľa jej názoru náhodilé, a to na základe zrejme ústnych alebo písomných objednávok odberateľom, preto predložené doklady znalčka nehodnotí ako opakované zdaniteľné plnenie. O opakované zdaniteľné plnenie ide podľa znalčky vtedy, kedy je obtiažne alebo nie je jednoznačne možné uviesť množstvo dodaného tovaru pri každej dodávke. V tomto prípade sa obvyčajne stanovuje časové obdobie, jedná sa napríklad o dodávky vody, plynu, elektriny a pod., čiže ide o média, ktoré sú tzv. tečúcim systémom. Ďalším opakovaným zdaniteľným plnením sú opakované plnenia, ktoré si dohodnú obchodní partneri medzi sebou a ide spravidla o dodávky, ktoré sa opakujú denne, niekedy aj viackrát denne, ako sú napr. dodávky chleba, dodávky pečiva a podobne, čiže ide o tovar, ktorý má krátku trvanlivosť a bolo by neekonomické vystavovať po každej jednej dodávke faktúry. V takomto prípade je možné urobiť súhrnnú faktúru, ktorá je súhrnom všetkých dodávok dohodnutých medzi obchodnými partnermi za obdobie napríklad dňa, týždňa alebo mesiaca. V prípade, že dôjde k úhrade za dodaný tovar pred jeho dodaním, prijatá platba za v zmysle aj vtedy platného zákona o dani z pridanej hodnoty považuje za zdaniteľné plnenie a podlieha zdaneniu. Výhoda tzv. opakovaného plnenia je v tom, že nemusí byť vystavená faktúra pri každej dodávke tovaru, ale podľa dohody obchodných partnerov sa faktúra vystaví za dohodnuté časové obdobie opakovaného zdaniteľného plnenia, napríklad za jeden mesiac. Na konci mesiaca sa vystaví súhrnná faktúra, ku ktorej sa prikladajú všetky dodacie listy v priebehu mesiaca a ekonomická úspora spočíva v tom, že nebolo potrebné vystaviť 60 faktúr, ale iba jednu. Pokiaľ je plateľ dane registrovaný ako mesačný platca dane, opakované zdaniteľné plnenie za daný mesiac, aj napriek tomu, že bola vystavená iba jedna faktúra, sa dostane do daňového priznania za celé zdaňovacie obdobie tohto jedného mesiaca, ale iba jednou sumou.

Znalčka ďalej uviedla, že okrem zmluvy, ktorá má byť uzavretá medzi obidvoma partnermi, a v ktorej majú byť uvedené druh tovaru a opakované lehoty dodávky, majú byť v účtovníctve účtovnej jednotky pri vystavení súhrnnej faktúry za opakované zdaniteľné plnenie priložené dodacie listy podľa jednotlivých dní, ktoré tvoria súčasť faktúry. Aj v prípade opakovaného plnenia sa v každom prípade jedná o výdaj tovaru zo skladu, na ktorý akonáhle je vystavená výdajka, znižuje sa stav zásob účtovnej jednotky a účtuje sa úbytok daného tovaru zo skladu. Pokiaľ pri opakovanom zdaniteľnom plnení dôjde priamo k úhrade niektorej dodávky, dodací list sa už nemôže dostať ešte raz do súhrnnej faktúry, ale k tomuto

dodaciemu listu sa vystavuje faktúra, a prijatá platba sa okamžite priraduje k takejto dodávke. Takáto dodávka už potom nie je súčasťou súhrnnej faktúry, pretože by došlo k duplicite. Znalčka taktiež uviedla, že u všetkých ručne vypísaných dodacích listov, ktoré jej boli predložené na skúmanie, nebol ani jeden ručne vypísaný dodací list zaevidovaný ako výdaj tovaru zo skladu a ani k jednému nenašla vystavenú faktúru, ktorá by bola uhradená odberateľom. Pokiaľ ide o tvrdenia obžalovaného, že peniaze v hotovosti, ktoré zinkasoval za dodaný tovar, ďalej „točil“ na nákup ďalšieho tovaru, tak podľa znalčky v prípade, že by boli tieto finančné prostriedky vložené do pokladnice spoločnosti, tak by boli riadne zaúčtované a ďalší nákup z týchto peňazí by mohol byť zrealizovaný. Pokiaľ tieto peniaze neboli vložené do pokladnice spoločnosti, tak sú to peniaze mimo účtovníctva, pričom v zmysle zákona o účtovníctve je účtovná jednotka povinná účtovať o všetkých skutočnostiach, ktoré sa v jej činnosti vyskytnú.

Čo sa týka skutku č. 6, ktorý sa týka 744 kg kryštálového cukru, znalčka dodací list pri vypracovaní znaleckého posudku nemala a k tomuto skutku sa v znaleckom posudku vyjadrila na základe skutočností, ktoré vyplývali z položenej otázky, kde bolo konštatované, že z dodacieho listu vyplynulo, že sa malo jednať o 744 kg kryštálového cukru, teda z toho usudzuje, že dodací list musel existovať. Vo vzťahu k tomuto zistila, že 744 kg kryštálového cukru zo skladu spoločnosti BALIMA vydaných účtovne nebolo. Pokiaľ ide o skutok č. 5, ktorý sa týka spoločnosti AB-SLOVAGRO, s.r.o., kde došlo k vráteniu tovaru z dôvodu jeho reklamácie, tak vzhľadom na to, že pri skúmaní výdaja predmetného tovaru zo skladu znalčka v účtovníctve spoločnosti nenašla výdaj tohto tovaru, znamená to, že ani v prípade reklamácie nemohlo byť uskutočnené storno výdaja tovaru. Pokiaľ bol tovar dodaný mimo účtovníctva a reklamácia aj bola uskutočnená, tak táto situácia sa diala mimo účtovníctva. Čo sa týka prípadnej dohody o zložení finančnej zábezpeky na dodanie tovaru, v prípade, že sa jedná o poskytnuté preddavky na budúcu dodávku tovaru, podľa zákona 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty je celá suma zdaniteľným plnením, na ktorú je potrebné vystaviť faktúru a celú sumu rozdeliť na časť DPH a na časť istiny, táto istina sa následne v účtovníctve spoločnosti, ktorá takýto preddavok prijala, účtuje ako prijaté preddavky a u spoločnosti, ktorá toto plnenie poskytla, sa účtuje ako poskytnuté preddavky. Znamená to, že v tomto prípade došlo k úhrade budúcich dodávok skôr, ako k ich dodaniu, a preto prijatá platba je predmetom zdaniteľného plnenia na odvod DPH na výstupe a na možnosť uplatnenia DPH na vstupe. Pod pojmom platba sa rozumie akákoľvek platba, čiže v tomto zmysle je potrebné aj eventuálny preddavok považovať za platbu, ktorá podlieha dani.

Súd na hlavnom pojednávaní ako svedka vypočul aj vedúcu inventarizačnej komisie P. (k inventarizácii skladových zásob v spoločnosti BALIMA dňa 4.1.2010), pričom z jej výpovede vyplynulo, že inventúry sa v spoločnosti BALIMA robili pravidelne každý rok, zvykli sa robiť ku koncu kalendárneho roka. Čo sa týka inventúry vykonanej 4.1.2010, zo zápisnice z tejto inventúry vyplýva, že inventúra bola robená na základe ustanovenia inventarizačnej komisie zo dňa 30.12.2009. Spísaná zápisnica z tejto inventúry bola odovzdaná pánovi C. keďže všetky papiere ohľadom inventúry dával dokopy on. Svedkyňa potvrdila, že inventúra v spoločnosti BALIMA dňa 4.1.2010 aj skutočne prebehla, a to s takým výsledkom, ktorý je v uvedený v zápisnici. V rámci vykonania inventúry bol spísaný skutočný stav tovaru na sklade, údaje o účtovnom stave tovaru členovia inventarizačnej komisie k dispozícii nemali, preto účtovný stav tovaru, čiže druh a množstvo, ktoré by sa malo nachádzať v sklade podľa účtovníctva, v tejto zápisnici nie je uvedený. Týmito údajmi disponoval pán C. a on si potom aj porovnal zistené reálne údaje na sklade s účtovným stavom. S týmito informáciami o tom, ako celá inventúra dopadla, členovia inventarizačnej komisie do styku neprišli a nemali k tomu ani žiaden prístup.

Z opätovného výsluchu svedkyne N. súd zistil, že svedkyňa viedla účtovníctvo pre spoločnosť BALIMA od jej vzniku až do okamihu, keď účtovníctvo prevzala správkyňa konkurznej podstaty, čo mohlo byť v roku 2012 alebo 2013. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa nepamätá, aby bol v spoločnosti BALIMA niekedy účtovný doklad o výraznom manku. Zároveň taktiež potvrdila, že v spoločnosti BALIMA bolo finančné manko asi v roku 2009 alebo 2010, a to v období, kedy už spoločnosť končila svoje fungovanie. Pri tomto finančnom manku sa fyzický stav pokladní, ktorý jej bol predložený konateľmi, líšil od účtovného stavu. Tento rozdiel sa zaúčtoval v účtovníctve ako manká a škody. Podklady jej vtedy doniesol konateľ pán C. Tieto manká a škody boli potom uvedené aj v účtovnej závierke. Svedkyňa faktúry nevystavovala, tie jej nosili spoločníci spoločnosti BALIMA. Výnimočne sa mohlo stať, že nejakú faktúru v jednom alebo v dvoch prípadoch vystavila aj ona, ale keď sa tak stalo, tak sa jednalo o výnimočný prípad medzi tisíckami faktúr. Svedkyňa nikdy nekontrovala fyzický stav tovaru v sklade a účtovný stav tovaru, ktorý mal byť k dispozícii podľa účtovníctva. Neporovnávala nikdy ani jednotlivé položky, čo sa týka hmotných zásob a účtovných zásob. Z jej výpovede ďalej vyplynulo, že spoločnosť BALIMA vystavovala aj súhrnné faktúry, napríklad v prípade, ak sa nejakému odberateľovi opakovane

dodával nejaký tovar, nevedela sa však vyjadriť, v akom období, resp. v akom roku to mohlo byť. V rámci vyhotovovania účtovných dokladov komunikovala s oboma konateľmi, teda aj s obžalovaným aj s pánom C., a to podľa toho, kedy ktorý z nich za ňou prišiel. Ak nastala určitá špecifická situácia, napríklad už spomínané finančné manko, tak túto situáciu oznamovala aj druhému konateľovi, teda konateľovi, ktorý s podkladmi za ňou neprišiel.

Opätovne bol vypočutý aj svedok N. z výsluchu ktorého vyplynulo, že v roku 2009 sa v spoločnosti BALIMA zistilo, že tovar bol zo spoločnosti predávaný aj mimo skladu bez daňových dokladov, pričom zinkasované peniaze odovzdávali vodiči obžalovanému N. s tým, že tento potom tieto peniaze nepoukázal do pokladne. On k tomu vypočul vodičov, urobil s nimi úradný záznam a následne túto udalosť oznámil polícii. Za účelom zistenia reálnych skladových zásob bola vytvorená inventarizačná komisia, kde jej členovia spočítali tovar na sklade, výsledkom toho bola zápisnica zo dňa 4.1.2010. V rámci tejto inventarizácie bolo zistené, že nejaký tovar v sklade chýbal, pričom on následne tieto podklady z inventúry zo dňa 4.1.2010 zanesol ekonómke N. Tá mu síce neoznámila, že by bolo v spoločnosti zistené nejaké manko, ale podľa jeho názoru v týchto záležitostiach účtovníčka N. „ťahala za jeden povraz“ skôr s obžalovaným ako s ním. Pri tom aj z nahrávky, ktorá síce nebola súdom prehratá na hlavnom pojednávaní, vyplýva, že obžalovaný sa s ekonómkou N. dohadoval na tom, ako urobiť dodatkové daňové priznanie na DPH, aby všetko sedelo. Predajným sortimentom spoločnosti BALIMA boli ryža, cukor, olej, teda z uvedených komodít v sklade niečo určite chýbalo, nevedel sa však vyjadriť, o aké množstvo sa mohlo jednať. Manko na tovare zistené byť muselo, a to na základe uvedených skutočností. Podklady, ktorými by to vedel preukázať však nemá, nakoľko všetky podklady odovzdal účtovníčke Ing. Sučkovej alebo ostali v kancelárii spoločnosti.

Zo zápisnice z inventarizácie zo dňa 4.1.2010 vyplýva fyzický stav skladových zásob v spoločnosti BALIMA ku dňu vykonania inventarizácie ako aj zloženie inventarizačnej komisie.

Z dokazovania vykonaného na predchádzajúcich hlavných pojednávaniach vyplynuli nasledovné skutočnosti:

Obžalovaný T. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a na svoju obranu uviedol, že skutky, ktoré sú predmetom obžaloby, sa stali v období rokov 2008 - 2009, keď prišla hospodárska kríza. Firma BALIMA sa vtedy špecializovala na balenie potravinárskych výrokov, mala v tom čase cez 20 zamestnancov, a bolo potrebné prísť s nejakou ponukou, ktorou by zaujali odberateľov, a to tak, aby to bolo výhodné pre nich aj pre firmu BALIMA. Takže vymyslel, že tovar budú predávať systémom tzv. opakovaného plnenia, kde je rok času na to, aby sa to papierovo dalo všetko dokopy. Tento systém spočíva v tom, že odberateľom sa dáva tovar a odberatelia platia len za ten tovar, ktorý oni predajú, s tým, že nepredaný tovar sa vedel následne odobrať späť, do roka sa urobilo vyúčtovanie a obchod sa dal papierovo do poriadku. C. ktorý bol v podstate tretinovým vlastníkom firmy, o tomto neinformoval, nakoľko v tomto období mali spolu už narušené vzťahy, keďže C. si založil vlastnú firmu s rovnakým predmetom podnikania, v ktorej bol konateľom, čo stanovky firmy BALIMA vylučovali. Na tieto skutočnosti bol C. aj viackrát upozornený na valnom zhromaždení a jeho odpoveďou bolo, že on si môže byť konateľom v toľkých firmách, v koľkých chce. V dôsledku uvedeného už nebola možná ich ďalšia spolupráca. Ako zakladateľ firmy BALIMA preto riešil veci v tejto firme sám bez toho, aby o podstatných veciach informoval C. a ten si tiež sám riešil záležitosti vo svojej konkurenčnej firme.

Obžalovaný ďalej vypovedal, že v spoločnosti BALIMA bol konateľom a druhým konateľom bol C., pričom konať za firmu mohli samostatne, čo bolo uvedené aj v obchodnom registri. Kompetencie rozdelené nemali, ale reálne mal C. a starosti personálne veci a on mal na starosti nákup a predaj tovaru vrátane marketingu, dohadoval podmienky dodávok tovaru a vybavoval aj objednávky, pričom sa staral aj o to, aby kamióny s tovarom boli na určenej trase vyťažené. Čo sa týka dokladov, ktoré boli odovzdávané vodičom, k tomuto uviedol, že vodič mal stále pri sebe nejaký doklad o pôvode tovaru, ktorý dokladoval, kto vodiča vyslal na cestu a týmto dokladom bola buď faktúra, dodací list, prípadne výdajka. Tieto doklady vystavoval on. Pokiaľ išlo o doklad vystavený z počítača, bolo na ňom riadne uvedené poradové číslo, niekedy však vystavoval doklady aj rukou, vtedy na takomto doklade nebolo uvedené poradové číslo, uvádzal sa iba dátum, prípadne auto, ktoré prevážalo tovar. Takto rukou vypisoval výdajky a dodacie listy,

faktúry boli tlačené z počítača, pričom faktúry boli vystavené aj k takto (rukou vypísaným) dodacím listom, aj túto činnosť mal na starosti on. Všetky tieto veci musel robiť sám, nakoľko sa v tomto na C. nemohol spoľahnúť, keďže viackrát sa stalo, že C. sa nepostaral o vypravenie naloženého auta, ktoré potom stálo na dvore firmy a takto firma prichádzala o peniaze. Sám vystavoval aj doklady k jednotlivým faktúram, a to na základe objednávok, ktoré prichádzali buď písomne, e-mailom, faxom, prípadne telefonicky, a aj tieto záležitosti riešil sám. Čo sa týka spôsobu uhrádzania faktúr, tak na vystavený doklad bol odobraný tovar, ktorý bol odberateľom následne zaplatený prevodom z účtu. V tomto období sa však dalo platiť aj v hotovosti, ale ktoré dodávky boli akým spôsobom zaplatené si pre odstup času už nepamätá. Všetky transakcie boli zaevidované v účtovníctve a zo všetkých takto získaných príjmov bola aj riadne odvedená daň. Pokiaľ boli peniaze poukazované na účet, tak chodili na účet firmy BALIMA. Stávalo sa, že peniaze boli zaplatené aj na ruku, v tom prípade si viedol evidenciu a po dohode so zákazníkom celú transakciu s odberateľom odsúhlasil s tým, že sa dohodlo, za čo presne a koľko odberateľ zaplatí a odberateľ potom urobil prevod na účet. Ak peniaze dostal šofér, dal ich šofér jemu, on tieto peniaze zaevidoval a zúčtoval odberateľovi. V takýchto prípadoch sa nedali peniaze hneď vložiť na účet firmy BALIMA, nakoľko ešte nebola vystavená faktúra a pokiaľ by za takto dodaný tovar prišli na účet firmy peniaze, nemali by byť k čomu priradené. Takto prijaté peniaze mal na starosti on, vo firme sa dali tieto peniaze využiť po dobu najbližšieho jedného až dvoch týždňoch na nákup ďalšieho tovaru, čo bola výhoda pre firmu, že tieto peniaze boli takto k dispozícii a na firmu sa záúčtovali až následne, keď bola vystavená faktúra. Teda za dodaný tovar bola vystavená faktúra, odobratý tovar bol riadne zaplatený a bola riadne odvedená daň. O tomto všetkom C. neinformoval, nakoľko to na základe vyhrotených vzťahov vo firme a z dôvodu vzájomnej nedôvery nepovažoval za potrebné. Disponoval aj peniazmi v hotovosti, v podstate tieto peniaze točil, buď ich vložil na účet firmy, prípadne za ne kupoval ďalší tovar, ale do firemného trezoru ich nedával, nakoľko do tohto trezoru mal prístup aj C..

Z výpovede svedka T. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že jeho vzťahy s obžalovaným sa začali naštrbovať niekedy v roku 2009, keď sa začal intenzívnejšie zaujímať o firmu a začal si všímať trasy a naplnenosť kamiónov, ktoré vozili tovar pre ich objednávateľov. Dovtedy boli kamióny vždy plne naložené, avšak zhruba od tohto obdobia si všimol, že kamióny nie sú vypravované plne naložené, napríklad, že kamión s kapacitou 24 ton bol papierovo vyťažený len na určitú časť, napríklad na 10 ton. Následne si urobil pohovory s vodičmi, ktorí mu potvrdili, že do ruky dostávajú ešte aj rukou vypísaný dodací list, teda že niektoré firmy brali od nich tovar na základe počítačom vystaveného dodacieho listu a faktúry, a na tej istej trase iní odberatelia na základe rukou vypísaného dodacieho listu bez faktúry s uvedenou cenou a množstvom, pričom cenu vyplatili hneď v hotovosti vodičovi. V takom prípade následne vodič doniesol peniaze do firmy, a v prípade, že bol vo firme prítomný, vodič nemal odovzdať peniaze v jeho prítomnosti, ale zinkasované peniaze mal odniesť v dohodnutom čase domov alebo na iné dohodnuté miesto obžalovanému H.i, a to tak, aby on o tom všetkom nemal vedomosť, resp. aby to nevidel. Na základe týchto skutočností dal vodičom pokyn, aby vždy urobili kópiu z takto rukou vypísaného dodacieho listu, jednu kópiu aby odovzdali na mieste odberateľovi a druhú kópiu aby odovzdali po návrate do firmy jemu a tretiu obžalovanému aj s peniazmi. Spočiatku nevedel, o čo sa jedná a len sledoval celú túto záležitosť, ako sa ďalej vyvinie. Čiže na základe toho, že firma nevystavovala faktúry, napriek tomu inkasovala platby v hotovosti, podal trestné oznámenie vtedy ešte na neznámeho páchatela. Celú vec následne začala vyšetrovať polícia.

Ďalej uviedol, že v čase, keď bol predvolaný na políciu, tak sa v jeho neprítomnosti stretli vo firme obžalovaný H. starší spolu s N., ktorý je daňový poradcom, kde si vtedy on na svojom stole nechal zapnutý diktafón. Z nahrávky, ktorá sa zachytila na diktafón, zistil, že menovaní sa dohadovali, ako zlegalizovať obchodnú činnosť, ktorá je predmetom obžaloby, teda ako v r. 2010 podať dodatočné daňové priznania, a taktiež sa dohovárali, že žiadne peniaze do firmy dať netreba, a že žiadne peniaze netreba dať ani C. s ktorými by mohli byť poplatené záväzky firmy. Vzhľadom na tieto skutočnosti si ako konateľ objednal daňového poradcu N. z Košíc, ktorý sa vyjadril, že v prípade obchodovania obžalovaného nejde o opakované plnenia, keďže opakované plnenia prichádzajú do úvahy len v prípade obchodovania s takými komoditami, ako je napr. elektrická energia a plyn. Preto si myslí, že obžalovaný chcel takto svojím konaním iba zakryť svoju trestnú činnosť. Čo sa týka vystavovania dokladov k tovaru, ktorý odchádzal z firemného skladu, k tomuto uviedol, že v rámci normálneho štandardného dodávania tovaru sa klasicky na počítači vyhľadal v programe zaregistrovaný odberateľ, k nemu sa priradil tovar, potom sa vytlačila faktúra a dodací list v požadovanom množstve, t.j. pre zákazníka a pre firmu BALIMA. Pri rukou vypísaných dodacích listoch nastalo v sklade manko, keďže tovar sa predal a peniaze sa dali niekam bokom a neboli účtovne zaevidované, v dôsledku čoho boli takto

vykazované nezaplatené záväzky. Čo sa týka platieb na základe vydaných faktúr, tie prichádzali od ich obchodných partnerov zväčša na bankový účet firmy. Pokiaľ sa jednalo o menšie transakcie, rádovo v stovkách Eur, stávalo sa, že tieto transakcie boli platené v hotovosti. Pokiaľ však ide o platby, ku ktorým dochádzalo na základe rukou vypísaných dodacích listov, tieto boli platené iba v hotovosti, faktúry sa nevystavovali, dokonca nejaké dodacie listy našiel po dodaní tovaru aj v koši vo firme. Tieto peniaze v hotovosti, ktoré zinkasoval šofér, mal šofér potom odovzdať obžalovanému. S obžalovaným sa však o týchto veciach nikdy nerozprával a keďže mal vo firme iba tretinový podiel, myslel si, že nemá význam informovať ostatných spoločníkov, ktorí boli rodinnými príslušníkmi obžalovaného o týchto zistených skutočnostiach, pretože zo strany ostatných spoločníkov mu bolo napr. vytykané, že čo si dovoľuje kontrolovať obžalovaného.

Na otázku obžalovaného, či za obchody, ktoré sú predmetom obžaloby, boli alebo neboli vystavené faktúry a či za ne bola zaplatená DPH uviedol, že faktúry k týmto vypísaným dodacím listom neboli vystavené do 30 ani do 60 dní, ale boli vystavené až v r. 2010, teda až o rok, keď už prebiehalo vyšetrovanie, a že tieto faktúry boli nakoniec aj dodatočne zaplatené, a to vrátene DPH.

Z výpovede svedka Y. súd zistil, že vo firme BALIMA pracoval približne 13 rokov ako vodič. Prácu mu zadával obžalovaný H. tým spôsobom, že vodiči dostali zadanie, čo majú naložiť a vyviezť, tovar naložili a vyviezli. Následne, keď došli späť na firmu, tak obžalovanému odovzdali dodacie listy a ďalšie papiere potvrdené odberateľom. Takýto bol štandardný postup. V roku 2009 však realizoval aj vývoz tovaru iba na základe rukou písaného dodacieho listu bez faktúry, a to v štyroch prípadoch, trikrát pre spoločnosť Movyx s.r.o. Myjava a raz pre odberateľa Z.. Od druhého odberateľa prevzal za dodaný tovar hotovosť, ktorú odovzdal obžalovanému. Pri dodávke spoločnosti Movyx mu jej zástupca potom, ako vyložil tovar, telefonicky povedal, že s obžalovaným sa dohodli, že platba bude realizovaná na účet.

Z výpovede svedka V. vyplýva, že vo firme BALIMA pracoval ako vodič, prácu mu zadával obžalovaný H.. Náplňou jeho práce bola preprava materiálu a preprava hocičoho, čo bolo potrebné previesť. Súčasťou prepravy tovaru boli vždy aj príslušné doklady, napr. CMR, stazky, denný záznam a všetky doklady, ktoré sú k preprave potrebné. Čo sa týka samotného mechanizmu prepravy, tak pri naložení tovaru dostal dodací list, ktorý závisel od toho, kde mal tovar prepraviť, na Slovensku stačila stazka, do zahraničia potreboval CMR-ku. Dodacie listy boli vypisované počítačom, ale niekedy boli vypisované aj ručne. Keď odberateľovi priviezol tovar, tak dodaný tovar vyložil, na čo dostal od odberateľa potvrdenie o dodaní tovaru a toto potvrdenie potom po návrate do firmy odovzdal jednému z konateľov, teda buď obžalovanému H.. V niektorých prípadoch dostal za dovezený tovar finančnú hotovosť. Celkovo sedemkrát vyviezol tovar na základe dodacích listov, ktoré boli vypísané rukou, a to v roku 2009, pre odberateľov Movyx s.r.o. Nové Mesto nad Váhom (1x), Z. (3x) a Jumix s.r.o. Rajecké Teplice (2x). Od spoločnosti Movyx s.r.o. hotovosť neprevzal, ale v ostatných prípadoch za tovar dodaný na základe dodacieho listu prevzal hotovosť, ktorú odovzdal obžalovanému H. V jednom prípade robil aj vývoz oleja do T. v T., kde neprevzal žiadnu finančnú hotovosť.

Svedok K. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že vo firme BALIMA pracoval asi 10 rokov ako vodiča. Robil kamiónovú prepravu, prípadne prepravu inými nákladnými vozidlami. Ku každej preprave išiel vždy nejaký dodací list, ktorý deklaroval množstvo tovaru. Dodacie listy boli vypisované na počítači. Pamätá sa, že v niektorých prípadoch boli dodacie listy vypísané aj rukou. V prípade rukou vypísaných dodacích listov sa však jednalo o výnimočné prípady, štandardné boli dodacie listy vypísané prostredníctvom počítačového systému. K dodacím listom boli niekedy pripojené aj faktúry, to, či boli faktúry pripojené alebo neboli, záležalo od konkrétneho odberateľa. V priebehu roka 2009 vyviezol celkovo desaťkrát tovar na základe dodacích listov, ktoré boli vypísané rukou, a to pre odberateľov DMJ Market s.r.o. Vranov nad Topľou (5x) a Z. Moravské Lieskové (5x). V týchto prípadoch vyložil tovar na základe dodacieho listu, pričom od spoločnosti DMJ Market s.r.o. hotovosť nepreberal, v ostatných prípadoch mu za tento tovar bola vyplatená hotovosť, ktorú odovzdal obžalovanému Andorkovi na základe jeho pokynu, s výnimkou jedného prípadu, keď mu pán Z. nedal peniaze s tým, že ich pošle na účet. Vo svojej výpovedi taktiež potvrdil, že dňa 28.11.2009 bol v Maďarsku, v meste Miškolc, odkiaľ mal doviezť 10 paliet slnečnicového oleja, čo bolo 480 litrových fliaš. Po tom, čo mu v sklade naložili palety s olejom, zaplatil zaň hotovosťou, ktorú mu dal predtým na tento účel obžalovaný H.. Peniaze zaplatil pánovi maďarskej národnosti, ktorý mohol mať asi tak 40 rokov, a ktorý ho sprevádzal v sklade. Ten po prevzatí peňazí podpísal príjmový pokladničný doklad, zároveň obdržal aj jednu jeho kópiu.

Svedok Y. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v roku 2009 pracoval vo firme BALIMA ako vodič, prácu mu zadával buď obžalovaný H. hlavnou náplňou jeho práce bol rozvoz tovaru. K tovaru, ktorý prevážal, boli vystavované dodacie listy, ktoré rovnako vystavoval buď obžalovaný H. K dodacím listom bola podľa okolností prípadu niekedy pripojená aj faktúra, niekedy pripojená nebola. Niekedy sa vyskytli aj prípady, keď za dodaný tovar dostal finančnú hotovosť, záležalo to od konkrétneho odberateľa, niektorí odberatelia brali tovar na faktúry, niektorí platili hneď peniazmi v hotovosti. Keď v takomto prípade zinkasoval peniaze v hotovosti, tak po návrate do firmy tieto peniaze odovzdával buď obžalovanému H. Svedok J., konateľ spoločnosti DMJ Market s.r.o., na hlavnom pojednávaní potvrdil, že spoločnosť BALIMA bola jedným z dodávateľov spoločnosti DMJ Market s.r.o., dodávala im strukoviny a cukor. Ako konateľ mal na starosti aj obchodovanie s potravinami, keď obchodoval so spoločnosťou BALIMA, tak komunikoval s obžalovaným H. Taktiež dosvedčil, že firma DMJ Market s.r.o. nedlží nič spoločnosti BALIMA a rovnaká situácia je aj z opačnej strany, teda jeho firme spoločnosť BALIMA nebola nič dlžná. Pokiaľ v predmetnom období nebol zo strany DMJ Market s.r.o. uhradený nejaký tovar dodaný spoločnosťou BALIMA, bolo to z toho dôvodu, že spoločnosťou BALIMA neboli vystavené faktúry, ale len dodacie listy. Všetky záležitosti sa však dali do poriadku a spoločnosť DMJ Market s.r.o. nie je spoločnosti BALIMA nič dlžná, teda určite musel byť zaplatený aj tovar dodaný na podklade predmetných dodacích listov.

Svedok Y., konateľ spoločnosti AB-SLOVAGRO s.r.o., sa vo svojej výpovedi vyjadril k podrobnostiam obchodu medzi spoločnosťou AB-SLOVAGRO s.r.o., maďarskou spoločnosťou FOOKI-TRADE kft. a spoločnosťou BALIMA s.r.o. V rámci tohto obchodu vypísal dňa 1.7.2009 v mene spoločnosti AB-SLOVAGRO objednávku na 25.000 litrov oleja, ktorý mala dodať spoločnosť BALIMA, za ktorú vystupoval obžalovaný H., pričom skutočným odberateľom bola spoločnosť K., za ktorú jednal pán W. T. zaplatila zálohu vo výške 8.000 Eur, a to prostredníctvom N., ktorý osobne zanesol 8.000 Eur do spoločnosti BALIMA, kde ich odovzdal obžalovanému H. Ten o tom vtedy nevystavil žiaden doklad a až vtedy, keď za ním zašiel s pánom O. s vystaveným pokladničným dokladom na sumu 8.000 Eur, čo bola vlastne záloha, potvrdil obžalovaný prevzatie finančnej hotovosti (zábezpeky). Následne bol olej vyvezený do T., kde ho prevzala spoločnosť FOOKI-TRADE. Táto spoločnosť nakoniec olej reklamovala, a preto šli spoločne s obžalovaným do T. do skladu K. kde obžalovaný uznal reklamáciu a sám zabezpečil aj odvoz reklamovaného oleja.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul ako svedka aj Ing. Y. k objasneniu problematiky týkajúcej sa tzv. opakovaného plnenia. O. uviedol, že od roku 1990 sa zaoberá vzdelávaním dospelých v oblasti systémov podnikania. Skupina, v ktorej pôsobí, školila prevažne firmy na východnom Slovensku, kde odškolili zhruba 40.000 firiem a poskytovala aj poradenské služby jednotlivcom. Na základe takto získanej publicity bol oslovený konateľom firmy BALIMA, obžalovaným H., na zaujatie stanoviska k určitým otázkam, ktoré sa týkali spôsobu podnikania, ktorý prevádzala firma BALIMA, pričom po zhladaní dokladov konštatoval, že spôsob ich obchodovania má prvky tzv. opakovaného plnenia v zmysle § 19 zákona o dani z pridanej hodnoty a v zmysle príslušného opatrenia vydaného Daňovým riaditeľstvom Banská Bystrica, ktoré špecifikovalo, pre aké činnosti nemôže byť opakované plnenie realizované. Systém opakovaného plnenia spočíva v tom, že sa určitý druh dodávania tovaru alebo služby poskytoval v opakovaných pravidelných plneniach, čo do druhu tovaru, rozsahu tovaru a množstva tovaru. Zistil, že určitá časť činností spoločnosti BALIMA nadobudla tento charakter. Vysporiadanie a zavedenie týchto obchodných vzťahov do účtovníctva firmy, najmä vo vzťahu k dani z pridanej hodnoty, je limitované daným termínom, v rámci ktorého musí byť daň zavedená do účtovníctva. Zákon sa však od času, kedy k predmetnému zdaniteľnému plneniu došlo, zmenil, súčasne už existuje daňový výkaz, a aj toto obdobie sa podstatne skrátilo novelizáciou zákona o dani z pridanej hodnoty. Pri kontrole dokladov zistil, že lehota na vysporiadanie dane prešla, to znamená, že daň nebola včas realizovaná, tak inicioval, aby boli vystavené príslušné doklady, aby daň bola odvedená štátu, čím teda nedochádzalo na strane štátu k žiadnej ujme, a to ani k vecnej ani k časovej, pretože odberateľ, ktorý tento tovar dostal, napriek tomu, že v tom čase nebolo jeho povinnosťou daň zaplatiť, svoj tovar realizoval ďalej na výstupe, teda daň voči štátu bola vystavená z pohľadu vecného aj časového. Na druhej strane sa tým minimalizovala aj prípadná sankcia za nedodržanie termínu, ktorá by prišla pri kontrole zo strany daňového úradu, pretože priznanie urobil daňový subjekt sám a nebolo vyvolané daňovou kontrolou. Smerom do vnútra firmy by túto situáciu charakterizoval tak, že to, čo sa stalo a ako sa konalo z pohľadu jedného konateľa i ohľadom druhého konateľa, mohlo byť takto riešené, pritom obidvaja konatelia boli samostatne konajúce jednotky, každý mohol konať sám za seba a pokiaľ teda neboli vystavené daňové doklady, lebo zákon

to nevyžadoval, tak v rámci tohto limitovaného obdobia mohli byť procesy, ktoré sa diali vo vnútri firmy, internou záležitosťou konateľov.

Čo sa týka otázky, u akých plnení môže vzniknúť opakované plnenie, tak v príslušnom usmernení Daňového riaditeľstva Banská Bystrica, ktoré bolo vydané k tejto časti zákona, bolo stanovené, len pri ktorých komoditách alebo službách nesmie byť použité opakované plnenie. Nie je teda výhradne uvedené, kde smie byť použité. Na základe uvedeného bol zabezpečený vzťah voči štátu, nedošlo k vecnej, finančnej a prakticky ani časovej strate a vnútorné aktivity, ktoré v rámci tohto plnenia bežali, mali vyslovene charakter podnikateľských aktivít a motívov jednotlivých konateľov. Čo sa týka leitmotívu, ten mohol byť v tom, že pri týchto plneniach nemusel nastať mechanizmus pridanej hodnoty, dochádzalo k nižším finančným operáciám, teda bolo to také malé úverovanie druhej firmy, ktorá nezaplatila, a napriek tomu mohla predávať. Dalo by sa to hodnotiť tak, že to bolo súčasťou internej obchodnej politiky firmy a finančné operácie mohli následne pôsobiť formou získania určitého depozitného objemu. Mechanizmus toho, že sa dalo takto postupovať, si overil, videl aj posudok, ktorý robila príslušná znalkyňa. Na základe posudku konštatoval, že boli vystavované účtovné doklady v zmysle výdajok firmy. V systéme účtovníctva, či už účtovného alebo fiškálneho roka, ktorý inak začne 1.1. alebo 31.1., začne v polroku a skončí na konci roka, sa má stanoviť objem týchto dodávok, tie sa potom účtujú a nefakturujú ako výdavky, sú to pohľadávky, ktoré sú súčasťou majetku firmy, tým sa majetok firmy nezmenšuje a zostáva v takej výške, v akej je, len v reálnom čase nahradia výdavky pohľadávky a k únikom finančných prostriedkov z firmy v tomto pohľade nedochádza. Ku každej účtovnej uzávierke sa robí systém poznámok, ktorým sa tieto informácie môžu zaznamenať a firma ostáva v tom istom majetkovom postavení, ako keby tieto peniaze boli realizované riadnym systémom mimo opakovaného plnenia. Ťažko je možné kvalifikovať túto situáciu z hľadiska špekulácie, je to bežná praktika, ktorá sa používa, napr. dodávateľ pečiva nefakturuje Tesco každý deň dodanie pečiva, ale napríklad len raz za týždeň alebo mesiac. Dôležité je to, aby pritom bola dodržaná rovnaká cena, pričom sa možno dostať do situácie, že obchodný partner to vyfakturuje opakovane, on môže tovar ďalej realizovať a predávať, takže v žiadnom prípade nedochádza k ujme na strane štátneho rozpočtu. Tovar je bežné opakované plnenie, a o opakované plnenie nejde len v prípade dodávania elektrickej energie alebo tepla. Pri opakovanom plnení môže byť zmluva uzatvorená aj ústne, teda nemusí byť uzatvorená písomnou formou, čo umožňuje aj Viedenský dohovor.

Čo sa týka finančnej zábezpeky vo výške 8.000 Eur, v podstate tým, že neboli vystavené daňové doklady, ktoré nemuseli byť vystavené, lebo musia byť vystavené až po uplynutí obchodovania, tým pádom nemohli byť evidované v účtovníctve firmy. Pokiaľ v tom čase dochádzalo medzi partnermi k finančným transakciám, tak tieto mohli mať charakteru určitej vzájomnej dohody partnerov, zábezpeky, teda že v budúcnosti sa to vyplatí, nie však v rozsahu, akoby boli vyplatené v prípade faktúr, teda v menšom rozsahu, tieto môžu byť započítané voči tomu, čo druhý partner dlží alebo bude dlžiť tomu partnerovi, ktorému dlží peniaze na základe faktúr. Zálohou to nemožno nazvať, pretože záloha nadobúda kontúry účtovného prípadu, podľa zákona o DPH záloha podlieha dani z pridanej hodnoty, teda aj na zálohu treba vystaviť daňový doklad. Takže jednoducho to boli peniaze, ktoré slúžili na ochranu, prípadne, aby partner za pol roka nepovedal, že nemá peniaze a nemá z čoho dohodnúť obchod zaplatiť.

Na hlavnom pojednávaní bola ako svedok vypočutá aj správkyňa konkurznej podstaty JUDr. Anita Krčová, z výpovede ktorej je zrejmé, že po vyhlásení konkurzu spoločnosť BALIMA s.r.o. požiadala o predloženie účtovníctva, ktoré jej však predložené nebolo, pričom spoločníci jej oznámili, že účtovníctvo bolo odovzdané konateľovi spoločnosti BALIMA, ktorého ale nenašla, konateľom bol vtedy pán Ondrej Zsíros. Následne jej bolo políciou oznámené, že túto osobu sa nepodarilo nájsť ani polícii. Keďže teda nemá k dispozícii žiadne účtovníctvo spoločnosti BALIMA, nevie sa vyjadriť k obchodom a k faktúram tejto spoločnosti, ktoré sú predmetom obžaloby. K predmetným skutkom malo navyše dôjsť ešte v roku 2009, teda pred vyhlásením konkurzu. Čo sa týka eventuálneho nároku na náhradu škody, tak spoločnosť BALIMA s.r.o. je naďalej v konkurze, konkurzné konanie doposiaľ skončené nebolo, takže pokiaľ by tu vznikol nárok na náhradu škody, tento nárok bude súčasťou konkurznej podstaty.

Svedok N. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného Andorka pozná z titulu svojich obchodných aktivít, keďže s ním prichádzal do styku v rámci obchodovania. Obžalovaný bol konateľom spoločnosti BALIMA s.r.o. a on vykonával rôzne obchodné činnosti ako živnostník. V minulosti spolu obchodovali s rôznymi potravinami, ako olej, ryža a iné veci, ktoré firma obžalovaného dodávala aj iným odberateľom. Obchodovali spolu za štandardných obchodných podmienok, niektoré platby prebiehali v hotovosti,

niektoré platby boli odvádzané prostredníctvom banky a niektoré platby boli realizované prostredníctvom tzv. opakovaného plnenia. V prípade opakovaného plnenia sa jednalo v podstate o to, že objednávka bola vyfakturovaná neskôr, teda až po tom, čo bol odobratý tovar predaný. Všetky pohľadávky a záväzky boli medzi ním a firmou obžalovaného vysporiadané, teda spoločnosť BALIMA s.r.o. mu nič nedlhovala a ani on tejto firme nič nedlhoval.

Svedok Pavol Viskup, konateľ spoločnosti Movyx s.r.o., na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v minulosti s obžalovaným H. obchodoval, pričom predmetom ich obchodovania boli potraviny. Jeho firma dodávala obžalovanému firme BALIMA s.r.o. napríklad oleje a firma BALIMA s.r.o. dodávala jemu ryžu a možno aj vyfukované fľaše a iné. Obchodovali spolu aj v r. 2009. Pre odstup času sa nevedel vyjadriť, či medzi jeho spoločnosťou Movyx a spoločnosťou BALIMA boli nejaké dlžoby, prípadne neuhradené faktúry. V minulosti sa ale mohlo stať, že firma BALIMA dlhovala nejaké peniaze firme Movyx a naopak. Pamätá si, že v nejakých prípadoch prebehli obchody aj prostredníctvom tzv. opakovaného plnenia, avšak v dnešnej dobe sú všetky záväzky medzi spoločnosťami Movyx a BALIMA uhradené a spoločnosti medzi sebou nemajú žiadne podlžnosti.

Z výpovede svedka Y., prokuristu spoločnosti Jumix s.r.o., súd zistil, že obžalovaného Andorka nepozná a ani ho nikdy nevidel, pozná však spoločnosť BALIMA s.r.o., a to z toho titulu, že s touto spoločnosťou v minulosti obchodovali, kupovali od nej nejaké oleje. Obchodovali iba veľmi málo, pričom žiadne podlžnosti zo strany spoločnosti Jumix voči tejto spoločnosti neboli a nevie ani o žiadnych neuhradených faktúrach. Pre značný časový odstup sa na bližšie detaily obchodovania nepamätá. Pripustil, že sa mohlo stať, že za tovar mohlo byť zaplatené aj v hotovosti vodičovi, avšak pokiaľ by spoločnosť Jumix spoločnosti BALIMA nezaplatila, určite by ich zo spoločnosti BALIMA niekto kontaktoval s tým, že za dodaný tovar je potrebné zaplatiť.

Svedok IP. sa vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní, vyjadril k detailom obchodu medzi maďarskou spoločnosťou FOOKI-TRADE kft. a spoločnosťou BALIMA s.r.o., v rámci ktorého išlo o kúpu a predaj slnečnicového oleja do Maďarska, pričom on ako spoločník spoločnosti Averti s.r.o. a Y. ako konateľ spoločností AB-SLOVAGRO s.r.o., boli sprostredkovateľmi tohto obchodu. V rámci neho osobne odovzdal obžalovanému H. ako zálohu sumu 8.000 Eur v hotovosti v spoločnosti BALIMA v Trebišove, pričom sumu 8.000 Eur mu predtým zaslal na jeho účet pán W. zo spoločnosti FOOKI-TRADE kft s tým, že ju má zaplatiť obžalovanému ako zálohu, ktorú požadoval. Obžalovaný o tom vtedy nevystavil žiaden doklad.

Obžalobou bol navrhnutý aj výsluch svedka Z., ktorý však súd ako dôkaz na hlavnom pojednávaní odmietol vykonať, keďže menovaný si dlhodobo nepreberá predvolania na pojednávanie na adrese v Maďarsku, pričom prokurátor nesúhlasil s prečítaním zápisnice z jeho výsluchu z prípravného konania. Osobný výsluch tohto svedka súd nepovažoval za podstatný pre rozhodnutie, navyše skutočnosti, ku ktorým sa vyjadroval v prípravnom konaní, sú dostatočne zrejmé aj z iných svedeckých výpovedí.

Na hlavnom pojednávaní bol prečítaný aj znalecký posudok znalkyne z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, personalistika J., v rámci ktorého boli skúmané dodacie listy, vydané faktúry pre odberateľov, pokladničné doklady, bankové výpisy a zoznam pohybov zo skladu (dátum, číslo výdaja, názov odberateľa, vydané množstvo, jednotková a celková cena, vydaného tovaru bez DPH a číslo vydaných faktúr, ktorou sa daný tovar fakturoval odberateľovi) za obdobie roku 2009. Znalkyňa zistila, že spoločnosť BALIMA, s.r.o. v roku 2009 nezaúčtovala výdaj tovaru zo skladu a zároveň nevystavila faktúry, ani neprijala platby za dodaný tovar, ktorý bol realizovaný formou ručne vypisovaných dodacích listov pre spoločnosti MOVYX, s.r.o., Myjava v sume 2.856,96 €, JUMIX, s.r.o., Rajecké Teplice v sume 1.094,63 €, DMJ MARKET, s.r.o., Vranov nad Topľou v sume 2.724,45 €, T. v sume 24.455,81 €, AB-SLOVAGRO, s.r.o., Čierna nad Tisou v sume 10.562,40 €, neznámy odberateľ v sume 449,52 €, t.j. spolu vo výške 42.143,77 €. Z vyššie uvedených skutočností teda vyplýva, že celková suma dodávok tovaru podľa ručne vypísaných dodacích listov, ktoré nie sú zaúčtované v účtovníctve spoločnosti BALIMA, predstavuje 42.143,77 € (bez DPH). K uvedenej sume predstavuje DPH čiastku 3.007,31 €, teda spolu s DPH je to suma 50.151,08 €. Znalkyňa taktiež zistila, že v účtovníctve spoločnosti BALIMA v roku 2009 nie je zaznamenaný výdaj tovaru zo skladu na ručne vyhotovené dodacie listy. V účtovníctve spoločnosti BALIMA taktiež nie je vystavená faktúra na ručne vyhotovené dodacie listy a nie je zaznamenaný ani príjem (inkaso) na ručne vyhotovené dodacie listy ani pre jedného z vyššie uvedených obchodných partnerov.

Jednotlivé obchodné transakcie medzi spoločnosťou BALIMA s.r.o. a jej odberateľmi boli objektivizované aj listinnými dôkazmi, a to účtovnými dokladmi o predaji ako aj dodacími listami a dokladmi k obchodu v Miškolci, zoznamom vydaných faktúr spoločnosťou BALIMA s.r.o. odberateľovi MOVYX, s.r.o., zoznamom vydaných faktúr spoločnosťou BALIMA, s.r.o. odberateľovi Milanovi Zámečníkovi, zoznamom vydaných faktúr spoločnosťou BALIMA, s.r.o. odberateľovi DMJ MARKET, s.r.o., faktúrou č. 20091973 preevidovanou na firmu NAPRES s.r.o., účtovnými dokladmi doloženými konateľom spoločnosti MOVYX, s.r.o., dokladmi doloženými T. Z., dokladom o výbere 8.000 € N. výpismi z osobných účtov obžalovaného, faktúrami o nákupe oleja, príjemkami a výpismi z obchodného registra a živnostenského registra.

K osobe obžalovaného súd zistil že z miesta bydliska nie je bližšie charakterizovaný, a že doposiaľ bol dvakrát súdne trestaný, a to rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 5.5.2016 sp.zn. 7T/65/2015 pre prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zákona (uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov) a rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 14.9.2017 sp.zn. 3T/110/2016, ktorým mu bol pre prečin nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 ods. 1 Tr. zákona (vo vzťahu k jeho predchádzajúcemu odsúdeniu) uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Po takto vykonanom dokazovaní, zhodnotiac všetky vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomnom súhrne, dospel súd k týmto skutkovým a právnym záverom:

K odsudzujúcej časti rozsudku:

S poukazom na výsledky dokazovania, najmä na dôkazy vykonané po vrátení veci odvolacím súdom, má súd za to, že vina obžalovaného N. bola dostatočne preukázaná, a to usvedčujúcou výpoveďou svedka T. C.U., z ktorej vyplynulo, že po vykonanej inventarizácii skladových zásob dňa 4.1.2010 bol v sklade spoločnosti BALIMA zistený chýbajúci tovar, pričom podklady z tejto inventúry boli svedkom C. odovzdané ekonómke Ing. U.. Tá vo svojej doplňujúcej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 10.1.2019 potvrdila, že v jednom prípade počas doby, v ktorej pôsobila ako účtovníčka pre spoločnosť BALIMA, a to v období roku 2009 alebo 2010, bolo skutočne v spoločnosti BALIMA vykázané manko, teda fyzický stav pokladní, ktorý jej bol predložený konateľmi, sa líšil od účtovného stavu, pričom tieto podklady jej predložil vtedajší konateľ T.. Aj vypočítaní svedkovia, ktorí pôsobili v spoločnosti BALIMA ako vodiči, jednoznačne potvrdili, že v rámci rozvozu tovaru mali naložený aj tovar, na ktorý sa vzťahovali len obžalovaným ručne vypísané dodacie listy, za tento tovar inkasovali platby v hotovosti a tieto odovzdávali výlučne priamo obžalovanému. Ten takto zo skladu vydaný tovar a následne prijaté finančné prostriedky žiadnym spôsobom účtovne neevidoval, čo bolo potvrdené aj znaleckým dokazovaním. O takomto postupe sa obžalovaný žiadnym spôsobom nezmenil druhému konateľovi T., pričom v spoločnosti BALIMA takéto praktiky dovtedy neboli známe. Obžalovaný takto vytvoril podmienky na nelegálne prisvojovanie si finančných prostriedkov spoločnosti BALIMA, ktoré je z tohto pohľadu potrebné považovať za „cudziu vec“. V podstate len vďaka druhému konateľovi T. bolo možné zistiť nelegálny predaj tovaru a následné prisvojovanie si zinkasovaných finančných prostriedkov spoločnosti BALIMA zo strany obžalovaného, keď bez jeho vedomia dokumentoval, aký tovar bol zo spoločnosti bez podchytenia v účtovníctve odvázaný a predávaný.

Pokiaľ ide o systém tzv. opakovaného plnenia, v rámci ktorého mala spoločnosť BALIMA v predmetnom období obchodovať, je súd vzhľadom na skutočnosti zistené z výpovede znalkyne Ing. X. toho názoru, že v prípade predmetných obchodov, ktoré uzatvoril obžalovaný so svojimi obchodnými partnermi v mene spoločnosti BALIMA, nešlo o „opakované plnenie“, ale jednalo sa o dodatočne vymyslený spôsob zakrytia trestnej činnosti obžalovaného, teda predaja tovaru mimo účtovníctva spoločnosti a následného prisvojovania si zinkasovaných finančných prostriedkov. V tejto súvislosti možno konštatovať, že táto obhajobná argumentácia obžalovaného bola v podstate vyvrátená preukázanými skutočnosťami, že vydanie tovaru zo skladu spoločnosti nebolo nijako účtovne evidované a rovnako neboli evidované ani zinkasované finančné prostriedky. S poukazom na vykonané dôkazy nezodpovedajú systému tzv. opakovaného plnenia ani obžalovaným prezentované tvrdenia, v rámci ktorých mali odberatelia spoločnosti BALIMA platiť v súhrne za viac dodávok po určitom čase, keďže aj z výpovedí vodičov spoločnosti BALIMA vyplynulo, že im bolo platené za každú dodávku spájanú s ručne vypísanými

dodacími listami. Nepresvedčivo a nelogicky vyznieva aj argumentácia obžalovaného spočívajúca v tom, že zinkasované peniaze sa nedajú hneď vložiť na účet. V rozpore s obhajobnou argumentáciou obžalovaného, odvolávajúcou sa na systém tzv. opakovaného plnenia, je aj to, že v rámci dodania tovaru jednému odberateľovi v ten istý deň bola časť tovaru vydaná na faktúru a časť len na rukou vypísaný dodací list (uvedené skutočnosti vyplynuli z výsluchu svedka Y. a sú zrejmé aj zo znaleckého posudku).

V podstate aj z výsluchu svedka N. vyplynulo, že bol oslovený obžalovaným, aby spätne posúdil, aký charakter mohli mať praktiky obžalovaného, čiže to, že mohlo ísť o systém tzv. opakovaného plnenia, si obžalovaný osvojil až následne, aby tomu mohol prispôsobiť svoju obhajobu. Rovnako následne obžalovaný vystavil pre zakrytie svojej trestnej činnosti aj potrebné doklady. Pokiaľ sa obhajoba odvoláva na to, že systém tzv. opakovaného plnenia je potvrdený aj zo strany odberateľov, to nemôže byť pre posúdenie tohto prípadu relevantné, pretože odberatelia spoločnosti BALIMA nemôžu mať vedomosť o vnútorných pomeroch tejto spoločnosti, o účtovaní a evidencii predaných tovarov a za ne získaných finančných prostriedkov, ako aj o tom, že obžalovaný si takto vytváral priestor na prisvojovanie si majetku spoločnosti na úkor samotnej spoločnosti. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že vo všetkých relevantných prípadoch boli faktúry spoločnosťou BALIMA dodatočne vystavené aj zaúčtované do účtovníctva spoločnosti a štátu bola zaplatená aj daň z pridanej hodnoty.

Na základe uvedených skutočností je možné konštatovať, že bol zistený a spoľahlivo preukázaný skutkový stav v zmysle odsudzujúcej časti výroku rozsudku. Obžalovaný svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty pokračovacieho zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona, keď si prisvojil finančné prostriedky spoločnosti BALIMA zinkasované v hotovosti za predaj tovaru patriaceho tejto spoločnosti mimo účtovníctva (z trestnoprávneho hľadiska s poukazom na konateľskú funkciu obžalovaného sa jedná o zverenú cudziu vec), pričom tejto spoločnosti takto spôsobil značnú škodu (t.j. škodu dosahujúcu najmenej 26.600 Eur). Z hľadiska subjektívnej stránky trestného činu konal obžalovaný vo forme priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a) Tr. zákona.

K oslobodzujúcej časti rozsudku:

Súčasťou pokračovacej trestnej činnosti, kladenej obžalovanému za vinu, bol v zmysle podanej obžaloby aj skutok spočívajúci v predaji oleja Baliol spoločnosti AB - SLOVAGRO, s.r.o. v celkovej hodnote 10.562,40 € a následnom prisvojení si časti získanej finančnej hotovosti z tohto predaja (skutok pod bodom 5/ obžaloby). Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že všetok predaný olej bol maďarskou spoločnosťou FOOKI-TRADE kft., ktorá bola koncovým odberateľom predaného oleja (spoločnosť AB - SLOVAGRO, s.r.o. bola len sprostredkovateľom tohto obchodu) reklamovaný a následne vrátený spoločnosti BALIMA. Je teda zrejmé, že obžalovaný nemohol spreneveriť žiadne finančné prostriedky z tohto obchodu a nemohol si prisvojiť ani zinkasovanú finančnú zálohu vo výške 8.000 Eur, keďže túto musel logicky vrátiť spoločnosti FOOKI-TRADE kft. z dôvodu reklamácie a následného vrátenia celého dodaného množstva reklamovaného oleja. Aj keď možno konštatovať, že sa časť tohto skutku stala, keďže k predaju oleja spoločnosti AB - SLOVAGRO, s.r.o. skutočne došlo, podstatným pre posúdenie otázky, či sa tento skutok stal, je naplnenie pojmových znakov skutkovej podstaty trestného činu sprenevery podľa § 213 Tr. zákona. Teda posúdenie toho, či došlo alebo nedošlo k prisvojeniu si cudzej zverenej veci.

Nakoľko je nepochybné, že obžalovaný si z vyššie uvedených dôvodov žiadnu zverenú cudziu vec neprisvojil, je potrebné vo vzťahu k tomuto skutku uzavrieť, že žalovaný skutok sa nestal, teda z procesného hľadiska nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Preto súd o tomto skutku (čiastkovom útoku pokračovacieho trestného činu) rozhodol oslobodzujúcim rozsudkom podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku, pričom pre úplnosť súd dodáva, že v zmysle § 10 ods. 16 Tr. poriadku sa skutkom (z procesného hľadiska) rozumie aj čiastkový útok pokračovacieho trestného činu.

K výroku o treste:

Pri rozhodovaní o druhu a výmere ukladaného trestu prihliadal súd najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ako aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zákona (obžalovaný pred spáchaním prejednávaneho trestného činu viedol riadny život) a jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm.

h/ Tr. zákona (obžalovaný spáchal viac trestných činov z dôvodu ukladania trestu za zbiehajúcu sa trestnú činnosť). Zohľadnená bola aj doterajšia dĺžka trestného stíhania obžalovaného (obvinenie mu bolo vznesené 15.6.2010), pričom možno dodať, že obžalovaný nijako nezavinil, že jeho trestné stíhanie doposiaľ nebolo právoplatne skončené.

Pri zohľadnení uvedených kritérií ako aj vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného zločinu považoval súd za primerané, spravodlivé a pre splnenie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona za postačujúce uloženie trestu odňatia slobody v trvaní dvoch rokov. Uložený trest bol mimoriadne znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom s použitím § 39 ods. 1 Tr. zákona (mimoriadnou okolnosťou prípadu v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia je dĺžka doterajšieho trestného stíhania obžalovaného) a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa ktorého má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola prejednaná súdom v primeranej lehote, pričom neprejednanie veci v primeranej lehote je súd v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva povinný zohľadniť pri ukladaní trestu. Výkon uloženého trestu súd zároveň podmienene odložil na primeranú skúšobnú dobu, nakoľko vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, ako aj na okolnosti prípadu, mal za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného nie je okamžitý výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný.

Trest odňatia slobody bol obžalovanému ukladaný ako trest súhrnný vzhľadom na ukladanie trestu za zbiehajúcu sa trestnú činnosť spáchanú v súbehu (za celkovo tri trestné činy), za časť ktorej už obžalovaný bol právoplatne odsúdený vyššie uvedenými skoršími rozsudkami Okresného súdu Trebišov v konaniach vedených pod sp.zn. 3T/110/2016 a 7T/65/2015, a to podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Z dôvodu ukladania súhrnného trestu bolo potrebné v dotknutých skorších súdnych rozhodnutiach zároveň zrušiť výroky o treste. Ďalšie rozhodnutia, ktoré by obsahovo nadväzovali na tieto zrušené výroky, a ich zrušením by stratili svoj podklad, zistené neboli.

Uložený trest považuje súd za zodpovedajúci zásade primeranosti trestných sankcií ako aj zásade individualizácie trestu (pri zohľadnení čl. 6 Dohovoru), za postačujúci z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie a súčasne za dostatočnú garanciu nepáchania ďalšej trestnej činnosti obžalovaným v budúcnosti.

Nakoľko si nárok na náhradu škody, ktorá mala spoločnosti BALIMA vzniknúť konaním obžalovaného, nikto neuplatnil, pričom k eventuálnemu nároku na náhradu škody sa nevedela vyjadriť ani správkyňa konkurznej podstaty (spoločnosť BALIMA sa v čase výsluchu správkyne nachádzala v konkurze), súd o náhrade škody pre poškodenú spoločnosť v trestnom konaní nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Trebišov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a/ prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
- b/ obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c/ poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.